

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (szósta izba)

z dnia 15 lipca 2015 r. *

Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej —
Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych —
Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE — Współpraca w toku postępowania
administracyjnego — Rozsądny termin

W sprawie T-423/10

Redaelli Tecna SpA, z siedzibą w Mediolanie (Włochy), reprezentowana przez R. Zaccà, M. Todina,
E. Cruellasa Sadę i S. Patuzza, adwokaci,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej początkowo przez B. Gencarelliego, L. Pretego i V. Bottkę,
a następnie przez V. Bottkę, G. Contego i P. Rossiego, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot wniosek o stwierdzenie nieważności i o zmianę decyzji Komisji C(2010) 4387
wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2010 r., dotyczącej postępowania na mocy art. 101 WE i art. 53
porozumienia EOG (sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca), zmienionej decyzją Komisji
C(2010) 6676 wersja ostateczna z dnia 30 września 2010 r. oraz decyzją Komisji C(2011) 2269 wersja
ostateczna z dnia 4 kwietnia 2011 r.,

SĄD (szósta izba),

w składzie: S. Frimodt Nielsen (sprawozdawca), prezes, F. Dehousse i A.M. Collins, sędziowie,

sekretarz: J. Palacio González, główny administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 9 lipca 2014 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: włoski.

Wyrok¹ [...]

1. Przypomnienie treści zaskarżonej decyzji

⁷⁵ Motywy 1122–1125 zaskarżonej decyzji wskazują względy, dla których Komisja stwierdziła, że nie należało udzielić spółce Redaelli obniżenia nałożonej na nią kwoty grzywny na podstawie komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji:

„(1122) Redaelli udzieliła odpowiedzi na żądanie udzielenia informacji w dniu 21 października 2002 r. i złożyła wniosek o o złagodzenie sankcji w dniu 20 marca 2003 r. przyznając zasadniczo wystąpienie pewnych porozumień na szczeblu włoskim pomiędzy 1990 r. i 1993 r. oraz pomiędzy 1995 r. i 2002 r. oraz na szczeblu paneuropejskim pomiędzy 1995 r. i 2002 r. Współpraca spółki Redaelli dotyczy niektórych dowodów z dokumentów pochodzących z czasu naruszenia. Nie obejmowała ona jednak żadnego nowego, istotnego dowodu, ani wyjaśnienia punktów, w przypadku których Komisja nie posiadała jeszcze wystarczających dowodów. W dniu 19 września 2008 r. Komisja oddaliła zatem wniosek o złagodzenie sankcji spółki Redaelli zgodnie z pkt 23 komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji.

(1123) W odpowiedzi na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów spółka Redaelli zakwestionowała wniosek Komisji, wedle którego przedstawione przez nią dowody nie wnoszą znaczącej wartości dodanej. Wskazała ona, że w pełni współpracowała ona z Komisją przez szereg lat pomimo trudności związanych z restrukturyzacją spółki i nie tylko przedstawiła w październiku 2002 r. obciążające ją informacje i włączyła je do wniosku o złagodzenie sankcji z dnia 20 marca 2003 r., lecz także odpowiadała na liczne żądania udzielenia informacji przedstawione przez Komisję. Wskazuje ona, że Komisja często odnosiła się w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów do informacji przedstawionych przez to przedsiębiorstwo. Sprzeciwia się ona temu, że nie przyznano jej żadnej tymczasowej obniżki w odróżnieniu od innych przedsiębiorstw, w szczególności Nedri, która przedstawiła swój wniosek o złagodzenie sankcji w dniu 23 października 2003 r.

(1124) [Należy przypomnieć], że w celu zakwalifikowania się do zmniejszenia grzywny na podstawie komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji przedsiębiorstwo musi dostarczyć Komisji takie dowody domniemanego naruszenia, które wnoszą istotną wartość dodaną w stosunku do dowodów już będących w posiadaniu Komisji. O ile Komisja rzeczywiście odniosła się niekiedy do dowodów i oświadczeń przedstawionych przez Redaelli w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów i w niniejszej decyzji, żaden z dowodów przedstawionych przez Redaelli nie przysporzył istotnej wartości dodanej, inaczej niż w przypadku dowodów przedstawionych przez inne spółki, takie jak Nedri [...].

(1125) Co się tyczy stwierdzenia spółki Redaelli, wedle którego współpracowała ona całkowicie z Komisją odpowiadając na liczne żądania udzielenia informacji, Komisja wskazała, że przedsiębiorstwa mają prawny obowiązek udzielenia odpowiedzi na tego rodzaju żądania Komisji. Sama ta okoliczność nie daje im więc prawa do obniżenia grzywny”.

2. W przedmiocie błędnej oceny istotnej wartości dodanej dowodów przedstawionych przez spółkę Redaelli w toku postępowania administracyjnego

⁷⁶ Redaelli podniosła zasadniczo, że w pełni współpracowała z Komisją w toku postępowania. Podniosła ona również wielokrotnie, że w zaskarżonej decyzji wskazano dokumenty i oświadczenia przedstawione w tych ramach. Odniesienia te stanowią w niektórych przypadkach jedyny dowód cytowany przez

1 — Poniżej zostały odtworzone jedynie te punkty wyroku, których publikację Sąd uznał za wskazaną.

Komisję na poparcie jej argumentacji. Wiele przykładów wskazuje na istotną wartość dodaną owych dowodów, co uzasadnia obniżenie kwoty grzywny w zastosowaniu komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji.

- 77 W tym względzie należy przypomnieć, że w komunikacie w sprawie łagodzenia sankcji (zob. pkt 23 powyżej) Komisja określiła warunki, na jakich przedsiębiorstwa współpracujące z nią w trakcie dochodzenia w sprawie kartelu mogą być zwolnione z grzywny lub mogą skorzystać z obniżenia grzywny, którą w innym wypadku musiałyby zapłacić.
- 78 Wskazany komunikat zastąpił pierwszy komunikat Komisji w sprawie nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach dotyczących karteli (Dz.U. 1996, C 207, s. 4, zwanego dalej „komunikatem z 1996 r. w sprawie współpracy”) celem umożliwienia dostosowania jej polityki w tej dziedzinie przy uwzględnieniu doświadczenia zebranego po pięciu latach jego stosowania. W szczególności Komisja stwierdziła, że o ile została potwierdzona słuszność zasad, na których oparto komunikat z 1996 r., doświadczenie wykazało, że jego skuteczność zwiększy się poprzez wzrost przejrzystości i jednoznaczności warunków, na których przyznaje się obniżenie grzywien. Podobnie Komisja wskazała, że ściślejszy związek pomiędzy poziomem obniżenia kwoty grzywien i znaczeniem przyczynienia się przedsiębiorstwa do wykazania naruszenia może jeszcze bardziej poprawić tę skuteczność (komunikat w sprawie łagodzenia sankcji, motyw 5).
- 79 Do Sądu należy uwzględnienie tego rozwoju zamierzonego przez Komisję przy zastąpieniu komunikatu z 1996 r. przez komunikat w sprawie łagodzenia sankcji.

a) Warunki uzyskania obniżenia kwoty grzywny

- 80 Przedsiębiorstwo, które nie spełnia wskazanych w komunikacie w sprawie łagodzenia sankcji warunków uzyskania zwolnienia z grzywny może jednak kwalifikować się do skorzystania ze zmniejszenia wszelkich grzywien, które w innym przypadku zostałyby nałożone.
- 81 W zakresie dotyczącym możliwości uzyskania tego rodzaju obniżenia grzywny z brzmienia pkt 21 komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji wynika, że przedsiębiorstwo musi „dostarczyć Komisji takie dowody domniemanego naruszenia, które przyczyniają się znacząco do zwiększenia wartości dodanej dowodów względem dowodów już będących w posiadaniu Komisji” oraz, z drugiej strony musi „wycofać się z udziału w domniemanym naruszeniu najpóźniej z chwilą przedłożenia owych dowodów”.
- 82 W pkt 23 lit. a) komunikatu wskazano w tym względzie, że w każdej decyzji końcowej wydanej po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Komisja określi „czy dowody przedstawione przez przedsiębiorstwo wniosły istotną wartość dodaną w stosunku do dowodów już będących w posiadaniu Komisji”.
- 83 Pojęcie „wartości dodanej” zostało sprecyzowane w pkt 22 komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji w następujący sposób:

„Pojęcie »zwiększenia wartości« odnosi się do zakresu, w którym dostarczone dowody zwiększają, poprzez swój charakter lub poziom szczegółowości, możliwość udowodnienia przez Komisję danego stanu faktycznego. Przy tej ocenie Komisja zasadniczo uzna pisemne dowody pochodzące z okresu, do którego odnosi się stan faktyczny, za mające większą wartość niż dowody ustalone później. Podobnie dowody bezpośrednio odnoszące się do danego stanu faktycznego zasadniczo zostaną uznane za posiadające większą wartość niż dowody odnoszące się tylko pośrednio”.

- 84 W pkt 23 lit. b) akapit pierwszy komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji przewidziane są trzy przedziały obniżki grzywny. Pierwsze przedsiębiorstwo spełniające warunki określone w pkt 21 tegoż komunikatu jest bowiem uprawnione do otrzymania obniżki grzywny wynoszącej 30–50%, drugie przedsiębiorstwo – obniżki wynoszącej 20–30%, a kolejne przedsiębiorstwa – obniżki grzywny wynoszącej maksymalnie 20%.
- 85 W pkt 23 lit. b) akapit drugi komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji wskazano, że „w celu ustalenia poziomu zmniejszenia w ramach każdego przedziału Komisja uwzględni moment złożenia dowodów spełniających warunki określone w pkt 21 [tegoż komunikatu] oraz zakres, w jakim zwiększają wartość dowodów już posiadanych” i że „może także uwzględnić zakres i ciągłość współpracy prowadzonej przez przedsiębiorstwo po dniu złożenia dowodów”.
- 86 Brzmienie komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji odróżnia zatem dwa etapy (zob. analogicznie wyrok z dnia 17 maja 2013 r., MRI/Komisja, T-154/09, Rec, EU:T:2013:260, pkt 320).
- 87 Po pierwsze, aby móc skorzystać z obniżenia kwoty grzywny przedsiębiorstwo musi dostarczyć dowody o istotnej wartości dodanej w stosunku do dowodów już będących w posiadaniu Komisji. W związku z tym, jak w sposób wyraźny wskazała Komisja w swych pismach (zob. np. odpowiedź na skargę, pkt 27 i duplika, pkt 10), stanowiąc, że dowody przedstawione przez przedsiębiorstwo mają „przyczynić się znacząco do zwiększenia wartości dodanej względem dowodów już będących w posiadaniu Komisji” komunikat w sprawie łagodzenia sankcji nałożył wymóg porównania pomiędzy dowodami posiadanymi uprzednio przez Komisję i dowodami uzyskanymi wskutek współpracy wnioskodawcy z łagodzenia sankcji.
- 88 Po drugie, celem wykazania w danym przypadku stawki obniżenia kwoty grzywny, którą Komisja nałożyłaby w innym przypadku, powinna ona wziąć pod uwagę dwa kryteria: datę, w której dowody zostały przedstawione i stopień ich wartości dodanej. W ramach tej analizy Komisja może także uwzględnić zakres i ciągłość współpracy prowadzonej przez przedsiębiorstwo po dniu złożenia dowodów.
- 89 W związku z tym, że dowody przedstawione Komisji mają istotną wartość dodaną i przedsiębiorstwo nie jest pierwszym lub drugim przedsiębiorstwem przedstawiającym tego rodzaju informacje, stawka maksymalna obniżenia kwoty grzywny, które zostałyby na niego nałożone przez Komisję w innym przypadku wynosi 20%. Im wcześniej dochodzi do współpracy i im większa jest wartość dodana, tym większa jest stawka obniżenia – maksymalnie 20% kwoty, którą Komisja nałożyłaby w innym przypadku (zob. podobnie wyrok MRI/Komisja, pkt 86 powyżej, EU:T:2013:260, pkt 322).
- 90 Porządek chronologiczny i szybkość współpracy zaoferowanej przez członków kartelu stanowią więc podstawowe elementy systemu wprowadzonego w życie przez komunikat w sprawie łagodzenia sankcji [wyroki: z dnia 5 października 2011 r., Transcatlab/Komisja, T-39/06, Rec, EU:T:2011:562, pkt 380; z dnia 16 września 2013 r., Roca/Komisja, T-412/10, Rec (Fragmenty), EU:T:2013:444, pkt 183]. To samo dotyczy stopnia wartości dodanej związanego z różnymi dowodami przedstawionymi przez przedsiębiorstwo w tym względzie.
- 91 Należy przypomnieć w tym względzie, że o ile na Komisji ciąży obowiązek uzasadnienia względów, dla których uważa ona, że dowody dostarczone przez przedsiębiorstwa w ramach komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji stanowią wkład uzasadniający obniżenie nałożonej grzywny lub jego brak, o tyle do przedsiębiorstw zamierzających kwestionować decyzję Komisji w tym zakresie należy wykazanie, że informacje dostarczone dobrowolnie przez te przedsiębiorstwa były decydujące w celu umożliwienia jej udowodnienia istoty naruszenia, a zatem wydania decyzji nakładającej grzywnę (zob. wyrok Roca/Komisja, pkt 90 powyżej, EU:T:2013:444, pkt 184 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 92 Ze względu na rację bytu obniżki Komisja nie może pominąć użyteczności dostarczonych informacji, która bezwzględnie zależy od posiadanych już środków dowodowych (zob. wyrok Roca/Komisja, pkt 90 powyżej, EU:T:2013:444, pkt 185 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 93 Jeśli przedsiębiorstwo tytułem współpracy tylko potwierdziło, i to w sposób mniej precyzyjny i wyraźny, pewne informacje, które zostały już dostarczone w ramach współpracy przez inne przedsiębiorstwo, stopień współpracy ze strony tego przedsiębiorstwa, chociaż może on nie być pozbawiony pewnej użyteczności dla Komisji, nie może być uważany za porównywalny ze stopniem współpracy ze strony przedsiębiorstwa, które jako pierwsze dostarczyło rzeczonych informacji. Jeżeli oświadczenie ogranicza się do potwierdzenia w pewnym stopniu oświadczenia, którym Komisja już dysponowała, to nie ułatwia ono Komisji zadania w znacznym stopniu. W związku z tym nie może ono być wystarczające w celu uzasadnienia zmniejszenia kwoty grzywny na podstawie komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji (zob. podobnie wyroki z dnia 17 maja 2011 r., Arkema France/Komisja, T-343/08, Rec, EU:T:2011:218, pkt 137; i Roca/Komisja, pkt 90 powyżej, EU:T:2013:444, pkt 186).
- 94 Z orzecznictwa wynika również, że oświadczenie przedsiębiorstwa, któremu zarzuca się udział w kartelu, a którego prawdziwość jest kwestionowana przez szereg innych przedsiębiorstw, którym zarzuca się udział w kartelu, nie może być uważane za stanowiące wystarczający dowód istnienia naruszenia popełnionego przez te ostatnie, jeżeli nie jest poparte innymi dowodami (zob. wyrok Roca/Komisja, pkt 90 powyżej, EU:T:2013:444, pkt 187 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 95 Wreszcie, jakkolwiek należy uznać, że Komisja dysponuje zakresem uznania w ramach badania istotnej wartości dodanej informacji, które zostały jej przekazane na podstawie komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji, to jednak Sąd nie może polegać na owym zakresie uznania, by zrezygnować z pogłębionej kontroli oceny Komisji w tym względzie zarówno w aspekcie faktycznym, jak i prawnym (zob. wyroki Roca/Komisja, pkt 90 powyżej, EU:T:2013:444, pkt 188 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 24 października 2013 r., Kone i in./Komisja, C-510/11 P, EU:C:2013:696, pkt 24 i 92).
- 96 Ma to miejsce tym bardziej wówczas, gdy Sąd ma, jak w niniejszej sprawie, dokonać samemu oceny wartości, jaką należy przypisać dowodom przedstawionym przez skarżącą w toku procedury, która doprowadziła do nałożenia sankcji za dopuszczenie się naruszenia prawa konkurencji (zob. pkt 74 powyżej).
- 97 W świetle powyższych rozważań należy zbadać argumenty powołane przez spółkę Redaelli celem ustalenia istotnej wartości dodanej dowodów przedstawionych Komisji w toku procedury administracyjnej.

b) Badanie argumentów dotyczących istotnej wartości dodanej

Wstępne uwagi dotyczące kontekstu i chronologii

- 98 Po pierwsze należy przypomnieć, że celem umożliwienia wydania orzeczenia w przedmiocie argumentów dotyczących istotnej wartości dowodowej Sąd zażądał od Komisji przedstawienia – dla każdego aspektu naruszenia, w przypadku którego spółka Redaelli powołała istotną wartość dodaną wynikającą z jej współpracy – różnych dowodów, które uwzględniła, by dojść do wniosku, że owa współpraca „nie obejmowała jednak żadnego nowego, istotnego dowodu, ani wyjaśnienia punktów, w przypadku których Komisja nie posiadała jeszcze wystarczających dowodów”, lub że „żaden z dowodów przedstawionych przez Redaelli nie przysporzył istotnej wartości dodanej” (zob. zaskarżona decyzja, motywy 1122 i 1124).
- 99 Komisja uczyniła zadość owemu żądaniu przedstawiając te dowody w dniu 28 lutego 2014 r. i 16 maja 2014 r.

- 100 Następnie, w dniu 8 lipca 2014 r. Komisja przedstawiła Sądowi nową serię dokumentów celem uzupełnienia swej odpowiedzi w zakresie środków organizacji postępowania z dnia 17 grudnia 2013 r. Owe dokumenty zostały przekazane do akt sprawy na rozprawie (zob. pkt 68 i 69 powyżej). Owe dokumenty odpowiadały pełnym wersjom dokumentów przedstawionych przez spółkę Redaelli w toku procedury administracyjnej, które były zatem dobrze znane skarżącej. Zostały one przedstawione uprzednio przez Komisję w formie częściowej nie oddając pisma przewodniego lub załączników do owego pisma przewodniego.
- 101 Nawet jeśli przedstawienie pełnej wersji wskazanych dokumentów nastąpiło z opóźnieniem, to należy jednak wskazać, że ich treść została już w szczegółach ukazana w skardze spółki Redaelli, i że Sąd pozyskał już w ramach postępowania dowodowego, po otrzymaniu odpowiedzi w kontekście środków organizacji postępowania i środków dowodowych, wystarczająco dokładną wiedzę o współpracy spółki Redaelli.
- 102 Z powyższego wynika, że Sąd uważa, że jest w stanie zweryfikować w sposób zadowalający, zarówno w odniesieniu do stanu faktycznego, jak i co do prawa, ocenę dokonaną przez Komisję w zaskarżonej decyzji w przedmiocie istotnej wartości dodanej różnych dowodów przedstawionych przez spółkę Redaelli podczas procedury administracyjnej uwzględniając argumenty przedstawione w tym względzie przez skarżącą.
- 103 Po drugie należy wskazać, że w niniejszej sprawie spółka Redaelli wniosła do Sądu jedynie o uznanie jej prawa do złagodzenia sankcji poprzez włączenie jej do trzeciej grupy przedsiębiorstw, wskazanej w pkt 23 komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji, a mianowicie grupy łączącej przedsiębiorstwa, które mogą skorzystać z obniżenia wynoszącego do 20% wartości nałożonej grzywny (zob. pkt 74 i 84 powyżej).
- 104 Czyniąc to spółka Redaelli nie żąda, ani nie kwestionuje traktowania udzielonego po pierwsze spółce DWK, której Komisja udzieliła całkowite zwolnienie z grzywny, którą w innym przypadku owo przedsiębiorstwo musiałoby zapłacić, po drugie, spółce ITC, która została uznana przez Komisję za pierwsze przedsiębiorstwo, które przedstawiło jej dowody o istotnej wartości dodanej względem dowodów posiadanych już przez nią, lub, po trzecie spółce Nedri, która została uznana przez Komisję za drugą spółkę spełniającą wskazany warunek, ujęty w pkt 21 komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji.
- 105 Spółka Redaelli potwierdziła powyższe w odpowiedzi na pytanie Sądu w tej kwestii, co zostało odnotowane w protokole rozprawy.
- 106 Po trzecie, mając na uwadze różne aspekty naruszenia, w odniesieniu do których spółka Redaelli powołuje istotną wartość dowodową swej współpracy należy również odróżnić dowody dotyczące klubu Italia od dowodów dotyczących klubu Zurich i jego następcy, klubu Europa i uwzględnić chronologię, która odgrywa zasadniczą rolę w analizie istotnych dokumentów.
- 107 Co się bowiem tyczy klubu Italia, z zaskarżonej decyzji wynika, że Komisja dysponowała licznymi dowodami z czasu wystąpienia okoliczności faktycznych, uzyskanych podczas kontroli prowadzonych w dniach 19 i 20 września 2002 r. lub przedstawionych później, w szczególności przez ITC. Owe dowody umożliwiły jej wykazanie owego aspektu naruszenia od 1995 r. do 2002 r. zarówno w przypadku spółki Redaelli, jak również w przypadku, między innymi, trzech innych producentów włoskich: CB, Itas i ITC.
- 108 Co się tyczy klubu zuryskiego, początkowego etapu naruszenia na szczeblu paneuropejskim, obejmującym podmiot włoski, Redaelli, i podmioty na innych rynkach (WDI, Nedri, DWK, Tréfileurope [...]), jakość dostępnych dowodów jest mniejsza. W odniesieniu do tego etapu Komisja przedstawiła oświadczenia złożone przez różne podmioty, które wniosły o złagodzenie sankcji lub uwagi Emesy uzyskane w zaawansowanym stadium procedury, w dniu 28 czerwca 2007 r.

- 109 Co się tyczy klubu Europa, drugiego etapu naruszenia na szczeblu paneuropejskim, zaskarżona decyzja wskazuje liczne źródła dowodów, które bardzo często potwierdzają się wzajemnie. W tym względzie można wskazać, że Redaelli została wskazana w zaskarżonej decyzji jako przedsiębiorstwo potwierdzające udział innych przedsiębiorstw w tym aspekcie naruszenia.
- 110 W niniejszej sprawie, mając na uwadze wskazane wyodrębnienie różnych aspektów naruszenia należy wziąć pod uwagę fakt, że Sąd zbadał dwa rodzaje dokumentów przedstawionych podczas procedury administracyjnej: dokumenty przedstawione przez spółkę Redaelli, które wykazują według niej istotną wartość dodaną jej współpracy oraz dokumenty przedstawione przez Komisję celem potwierdzenia, że dysponowała ona już wystarczającymi dowodami, by stwierdzić, iż współpraca spółki Redaelli była pozbawiona istotnej wartości dodanej.
- 111 Współpraca zaoferowana przez spółkę Redaelli obejmuje cztery dokumenty: po pierwsze odpowiedź z dnia 21 października 2002 r. na żądanie udzielenia informacji, po drugie wniosek o złagodzenie sankcji z dnia 20 marca 2003 r., po trzecie odpowiedź z dnia 6 września 2006 r. na żądanie udzielenia informacji i po czwarte odpowiedź z dnia 15 czerwca 2007 r. na żądanie udzielenia informacji.
- 112 Dowody powołane przez Komisję celem potwierdzenia, że współpraca spółki Redaelli nie odznaczała się istotną wartością dodaną pochodzą po pierwsze z wniosku o złagodzenie sankcji spółki DWK z dnia 18 czerwca 2002 r., który poprzedził kontrole i ze złożonych następnie oświadczeń tego przedsiębiorstwa, po drugie z dokumentów znalezionych podczas kontroli w dniach 19 i 20 września 2002 r., w szczególności podczas kontroli dokonanej przez spółkę Redaelli, po trzecie z wniosków o złagodzenie sankcji przedstawionych po kontrolach, w szczególności przez spółkę ITC w dniu 21 września 2002 r., spółkę Nedri w dniu 23 października 2002 r., spółkę Emesa w dniu 25 października 2002 r. i spółkę Tréfileurope w dniu 4 listopada 2002 r. oraz z uwag spółki Emesa przekazanych Komisji w dniu 28 czerwca 2007 r., po przekazaniu ostatniego dokumentu powołanego przez spółkę Redaelli celem wykazania zakresu jej współpracy.
- 113 To w tym kontekście i w szczególności przy uwzględnieniu danych chronologicznych ukazanych powyżej należy zbadać argumenty powołane przez spółkę Redaelli celem wykazania istotnej wartości dodanej dowodów przedstawionych Komisji podczas procedury administracyjnej.
- 114 W ramach tego rodzaju badania istotna jest bowiem chwila, w której omawiane dowody zostały przedstawione Komisji celem uwzględnienia innych, dostępnych już dowodów.

Analiza istotnych dokumentów

- 115 Należy zbadać po kolei różne argumenty podniesione przez spółkę Redaelli celem wykazania istotnej wartości dodanej jej współpracy.
- Przedstawicielstwo spółek CB, Itas i ITC w klubie zuryskim w latach 1993–1995
- 116 Spółka Redaelli podniosła, że jej współpraca pozwoliła Komisji na stwierdzenie, że ITC, Itas i CB brały udział w klubie zuryskim w latach 1993–1995. W związku z tym spółka Redaelli była pierwszym i jedynym przedsiębiorstwem ukazującym swą rolę przedstawiciela ITC, Itas i CB w spotkaniach klubu zuryskiego w owym okresie. Podobnie, co się tyczy znaczenia wyrażenia „grupa Assider”, to spółka Redaelli, a nie Nedri pozwoliła na zrozumienie, że owo wyrażenie określało grupę ograniczoną do producentów włoskich biorących udział w kartelu, a nie wszystkich członków zwanego w ten sposób stowarzyszenia zawodowego.

- 117 Chodzi w tym zakresie o jeden z najbardziej znaczących aspektów współpracy spółki Redaelli, ponieważ jak podniosła skarżąca, na podstawie tego rodzaju informacji Komisja wzmocniła swą zdolność do wykazania okoliczności faktycznych poprzez rozszerzenie zarzutów względem spółek CB, Itas i ITC na okres dłuższy i w innym aspekcie naruszenia, niż możliwy do przyjęcia uprzednio.
- 118 Należy jednakże stwierdzić, mając na uwadze zaskarżoną decyzję i powołane w niej dowody, że skarżąca myli się co do znaczenia jej współpracy w postępowaniu administracyjnym.
- 119 Komisja wykazała bowiem w sposób przekonujący, że znała już – przed wskazaniem tego faktu przez spółkę Redaelli w dniu 15 czerwca 2007 r., w zaawansowanym stadium postępowania i w odpowiedzi na żądanie udzielenia informacji Komisji – tożsamość trzech przedsiębiorstw włoskich będących producentami stali sprężającej, będących w przeszłości członkami stowarzyszenia zawodowego Assider rozwiązanego w 1988 r., które to przedsiębiorstwa mogły brać udział w klubie zuryskim za pośrednictwem tego stowarzyszenia.
- 120 Po pierwsze, z chwilą złożenia wniosku o zwolnienie z grzywny przez DWK w dniu 18 czerwca 2002 r. Komisja mogła się dowiedzieć, że spółka Redaelli reprezentowała trzech innych producentów stali sprężającej (zob. zaskarżona decyzja, motyw 153).
- 121 Po drugie mając na uwadze wniosek o złagodzenie sankcji spółki Nedri z dnia 23 października 2002 r. Komisja wiedziała również, że dla owego przedsiębiorstwa spółka Redaelli reprezentowała Assider na spotkaniach w Zurychu (zob. zaskarżona decyzja, motyw 153).
- 122 Całość tych informacji stanowiła dla Komisji istotną wskazówkę, a mianowicie, że w ramach spotkań w Zurychu spółka Redaelli reprezentowała również Assider, a więc trzech innych producentów włoskich.
- 123 Równolegle Komisja wiedziała, że Redaelli i trzech inni producenci włoscy (CB, Itas i ITC) prowadzili w ramach klubu Italia dyskusje dotyczące porozumienia z członkami klubu zuryskiego. Wynika to w szczególności z projektu porozumienia z dnia 23 stycznia 1995 r. odkrytego przez Komisję przy inspekcji prowadzonej w lokalach spółki Redaelli w dniach 19 i 20 września 2002 r., w którym wskazano, że spółce Redaelli udziela się pełnomocnictwa do reprezentowania CB, Itas i ITC przed producentami paneuropejskimi (zob. zaskarżona decyzja, motyw 166).
- 124 Po trzecie skarżąca sama wskazuje w replice na treść oświadczenia DWK z dnia 8 maja 2007 r., z którego wynika, że wedle tego przedsiębiorstwa na spotkaniach klubu zuryskiego Redaelli reprezentowała, wedle jej oświadczeń, trzech producentów włoskich (zob. zaskarżona decyzja, motyw 153). W oświadczeniu tym wskazano również, że zgodnie z zeznaniami jednego z przedstawicieli DWK na tych spotkaniach spółka Redaelli nie sprecyzowała, o jakich producentów chodzi, i że dla owego przedstawiciela nie stanowiło to problemu, wskazując jednocześnie, że jej podejrzenia dotyczyły producentów CB, Itas i ITC w związku z tym, że inni producenci włoscy byli mniejsi lub jeszcze nie istnieli (np. SLM).
- 125 Z powyższego wynika, że nawet przed wskazówkami przekazanymi przez spółkę Redaelli w dniu 15 czerwca 2007 r. Komisja wiedziała, że na spotkaniach klubu Zurych spółka Redaelli wskazała, iż reprezentuje trzech innych producentów włoskich. Komisja była również w stanie ustalić, o jakich trzech producentów może chodzić.
- 126 Należy w każdym razie stwierdzić, że wskazówki przekazane przez spółkę Redaelli w dniu 15 czerwca 2007 r. poprzedzają wskazówki wynikające z uwag spółki Emesa przedstawione nieco później, w dniu 28 czerwca 2007 r. Na podstawie uwag spółki Emesa przedstawionych przez ArcelorMittal Komisja mogła bowiem stwierdzić w szczególności, że na spotkaniu klubu zuryskiego w dniach 8 i 9 czerwca 1994 r. w obecności Tréfileurope, DWK, WDI, Tycsa, Nedri i Emesa przedstawiciel spółki Redaelli wskazał, że reprezentował trzy przedsiębiorstwa, a mianowicie CB, Itas i ITC (zob. zaskarżona decyzja,

motyw 159). Jednakże, wbrew stanowisku Komisji nie należy uwzględniać w tym kontekście uwag spółki Emesa, lecz jedynie dowody przedstawione przed 15 czerwca 2007 r. celem wykazania istotnej wartości dodanej współpracy spółki Redaelli.

- 127 Należy ponadto wskazać, że poprzednie wskazówki nie miały skutku podnoszonego przez spółkę Redaelli, która podniosła, że jej współpraca pozwoliła Komisji stwierdzić, że ITC, Itas i CB uczestniczyły w klubie zuryskim w latach 1993–1995.
- 128 Co się tyczy spółki CB, z zaskarżonej decyzji wynika, że zakwestionowała ona swe uczestnictwo w klubie zuryskim lub w porozumieniu paneuropejskim. Jej zdaniem spółka Redaelli sama przypisała sobie reprezentowanie innych producentów włoskich w tym zakresie. Mając na uwadze to stwierdzenie, jakkolwiek Komisja wskazała, przy uwzględnieniu informacji przedstawionych przez ITC we wniosku o złagodzenie sankcji, że spółka CB brała udział – podobnie jak spółki Redaelli, Itas, ITC, Tréfileurope Italia, DWK i Tycsa – w spotkaniu klubu Italia z producentami klubu zuryskiego, które miało miejsce w dniu 24 lutego 1993 r., i na którym dyskutowano nie tylko o cenach i sprzedażach na rynku włoskim, lecz również o zużyciu stali sprężającej na innych rynkach europejskich, instytucja ta uznała jednak, że spółka CB rozpoczęła uczestnictwo w naruszeniu dopiero w dniu 23 stycznia 1995 r. w szczególności ze względu na projekt porozumienia odkryty przez nią podczas kontroli przeprowadzonej w dniach 19 i 20 września 2002 r. (zob. pkt 123 powyżej).
- 129 Na podstawie innych dowodów, niż dowody powołane przez Redaelli tytułem wniosku o złagodzenie sankcji udział spółki CB w kartelu został wykazany dopiero począwszy od dnia 23 stycznia 1995 r. (zob. zaskarżona decyzja, w szczególności motywy 155, 165, 166 i 849–855).
- 130 Co się tyczy spółki Itas, zaskarżona decyzja wskazuje również fakt, że owo przedsiębiorstwo zakwestionowało udział w klubie zuryskim w latach 1993–1994, ponieważ uzyskało konieczne zezwolenia dopiero w 1995 r. dla Niemiec i później dla innych państw. W odróżnieniu od spółki CB i ze względów wskazanych w zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że udział spółki Itas w naruszeniu został ustalony począwszy od udziału tego przedsiębiorstwa w spotkaniu klubu Italia z producentami zuryskimi w dniu 24 lutego 1993 r. W tym względzie Komisja stwierdziła również udział spółki Itas, podobnie jak spółki Redaelli i ITC w spotkaniu klubu Italia z dnia 7 maja 1993 r., w odniesieniu do którego ITC przedstawiła informacje we wniosku o złagodzenie sankcji. Owo spotkanie dotyczyło w szczególności czterech propozycji względem producentów paneuropejskich. W zakresie, w jakim zaskarżona decyzja wskazuje ponadto, że Itas była „reprezentowana przez spółkę Redaelli na spotkaniach klubu zuryskiego”, które nastąpiły po spotkaniu z dnia 24 lutego 1993 r., z powyższego wynika, że tego rodzaju wskazanie może zostać wywiedzione z dowodów przedstawionych przez spółki DWK i Nedri przed datą, w której spółka Redaelli współpracowała, a mianowicie w dniu 15 czerwca 2007 r. (zob. zaskarżona decyzja, w szczególności motywy 155, 163, 164 i 856–861).
- 131 W tej sytuacji, mając na uwadze okoliczność, że Komisja posiadała większą ilość dowodów dla celów wykazania początku udziału spółki Itas w naruszeniu, w tym istotne informacje przedłożone przez ITC we wniosku o złagodzenie sankcji, która przedstawiła odrębne sprawozdanie ze spotkania klubu Italia z producentami klubu zuryskiego w dniu 24 lutego 1993 r. oraz informacje przekazane przez DWK i Nedri dotyczące roli spółki Redaelli w klubie zuryskim, instytucja ta miała prawo stwierdzić, że współpraca spółki Redaelli w dniu 15 czerwca 2007 r. nie wniosła istotnej wartości dodanej względem dowodów, które były już w jej posiadaniu.
- 132 Co się tyczy ITC z zaskarżonej decyzji wynika, że owo przedsiębiorstwo zaakceptowało treść pisma w sprawie przedstawienia zarzutów, które zostało do niego skierowane potwierdzając, że „pozostaje ono w zgodzie z oświadczeniami i wyjaśnieniami przedłożonymi we wniosku o złagodzenie sankcji i dalszymi oświadczeniami”, i że przedsiębiorstwo to brało bezpośredni udział w kartelu,

w szczególności w klubie zuryskim, klubie Italia i w integracji producentów włoskich w ramach klubu Europa od 24 lutego 1993 r. do 19 września 2002 r. (zob. zaskarżona decyzja, w szczególności motywy 841 i 843).

- 133 Również w tym zakresie, jakkolwiek zaskarżona decyzja wskazuje w motywach 153 i 155, że spółka ITC nie zakwestionowała, że była reprezentowana przez spółkę Redaelli w ramach klubu zuryskiego, Komisja posiadała inne dowody, w tym dowody przekazane przez samą spółkę ITC, a także przekazane przez spółki DWK i Nedri dla celów wykazania początku uczestnictwa spółki ITC w naruszeniu. W tej sytuacji Komisja miała prawo stwierdzić, że współpraca spółki Redaelli z dnia 15 czerwca 2007 r. nie spełniała określonych w komunikacie w sprawie łagodzenia sankcji warunków wniesienia istotnej wartości dodanej względem dowodów, które były już w jej posiadaniu.
- 134 Mając na względzie argumenty stron i przedstawione dokumenty należy stwierdzić, że Komisja była w stanie uznać, że w tym zakresie naruszenia, dysponowała już zarówno w aspekcie materialnym, jak również w aspekcie chronologicznym, wystarczającymi dowodami celem wykazania spornych okoliczności faktycznych. Dowody powołane w tym względzie przez spółkę Redaelli nie mają w związku z tym istotnej wartości dodanej wymaganej, aby mogła ona skorzystać z obniżenia kwoty grzywny na podstawie komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji.

– Inne aspekty naruszenia

- 135 Redaelli podnosi, że współpracowała ona jako jedna z pierwszych, w zakresie potwierdzenia wystąpienia systemu kontroli kartelu i przedstawienia pełnego opisu. Zostało to dokonane w dniach 21 października 2002 r. w jej odpowiedzi na żądanie udzielenia informacji i w jej wniosku o złagodzenie sankcji z dnia 20 marca 2003 r.
- 136 Należy jednak stwierdzić, że mając na uwadze względy powołane w zaskarżonej decyzji i uwzględniając dowody przedstawione w tym względzie przez Komisję, dysponowała ona już licznymi dowodami w następstwie kontroli przeprowadzonych w dniach 19 i 20 września 2002 r. i wnioskach o złagodzenie sankcji spółki ITC z dnia 21 września 2002 r. i spółki Tréfileurope z dnia 4 listopada 2002 r. (zob. zaskarżona decyzja, motywy 450–455).
- 137 W szczególności, w aspekcie chronologicznym należy przypomnieć, że w odpowiedzi z dnia 21 października 2002 r. na żądanie udzielenia informacji, spółka Redaelli ograniczyła się do odesłania do pracownika działu sprzedaży, p. Pr., który zajmował się zbieraniem danych dotyczących rozwoju sprzedaży różnych produktów. Jednakże, w owym momencie Komisja posiadała między innymi dokumenty pochodzące z czasu właściwego dla okoliczności faktycznych sporządzone przez tę osobę, odkryte w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniach 19 i 20 września 2002 r., które w sposób jasny wskazywały informacje wspomniane przez spółkę Redaelli.
- 138 We wniosku o złagodzenie sankcji z dnia 20 marca 2003 r. spółka Redaelli wskazała więcej szczegółów dotyczących roli p. Pr., stwierdzając w szczególności, że mógł on określać zakres kupna każdego z klientów omawianych producentów. Jego rola nie polegała jedynie na kontrolowaniu sprzedawanych ilości, lecz również na określaniu potencjału klientów. O ile prawdą jest, że ta druga część funkcji p. Pr. została wskazana w zaskarżonej decyzji w motywie 452, w którym wskazano, że informacje w tym zakresie pochodzą od spółki Redaelli, to jednak zasadnicza funkcja tej osoby polegała, jak stwierdziła Komisja powołując się na dokumenty odkryte w trakcie kontroli na wykonywaniu nadzoru i kontroli.
- 139 Dowody powołane w tym względzie przez spółkę Redaelli nie mają w związku z tym istotnej wartości dodanej wymaganej, aby mogła ona skorzystać z obniżenia kwoty grzywny na podstawie komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji.

- 140 Ponadto spółka Redaelli podniosła, że współpracowała jako pierwsza w zakresie dotyczącym potwierdzenia odbycia wielu spotkań i ich treści, w tym spotkań klubu Italia w dniach 1 lutego 2002 r., 1 marca 2002 r., 26 sierpnia 2002 r., oraz klubu Europa w dniach 28 i 29 lutego 2000 r., 8 i 9 maja 2000 r., 15 maja 2001 r., 4 września 2001 r. i 24 lipca 2002 r.
- 141 W tym względzie z akt sprawy wynika, że Komisja ogólnie dysponowała licznymi informacjami dotyczącymi rozpatrywanego okresu (2000–2002) zarówno w zakresie dotyczącym klubu Italia, jak również w zakresie dotyczącym klubu Europa (zob. zaskarżona decyzja, załączniki 2 i 3 dotyczące opisu wskazanych spotkań). Powołana w tym względzie przez spółkę Redaelli współpraca nie wniosła niczego lub bardzo niewiele do zdolności wykazania przez Komisję okoliczności, o których mowa, zarówno w zakresie rozpatrywanego okresu, wskazanych klubów lub nawet treści poruszanych na spotkaniach powoływanych przez Redaelli, dla których Komisja dysponowała już dowodami odkrytymi w trakcie kontroli lub przedstawionymi w użytecznym czasie przez inne przedsiębiorstwa, takie jak ITC, CB, Tréfileurope, Nedri i DWK lub była w stanie stwierdzić, że dowody przedstawione przez Redaelli nie wykazywały antykonkurencyjnego charakteru wskazanych spotkań [jak spotkanie z dnia 8 i 9 maja 2000, które okazało się być jedynie spotkaniem Eurostress Information Service (ESIS), jednego ze stowarzyszeń zawodowych w dziedzinie stali sprężającej].
- 142 Współpraca spółki Redaelli w zakresie wskazanych spotkań nie może więc zostać uznana za wnoszącą istotną wartość dodaną w rozumieniu komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji.
- 143 Wreszcie Redaelli wskazała również, że jako pierwsza potwierdziła to, co zostało krótko poruszone we wniosku o złagodzenie sankcji w odniesieniu do związku pomiędzy porozumieniem w sprawie ustalenia limitów na szczeblu europejskim (klub zuryski) i porozumieniem na szczeblu włoskim (klub Italia); że jako pierwsza opisała dynamikę klubu Italia na początku lat 90 w zakresie dotyczącym w szczególności zaprzestania praktyki ustalania limitów w następstwie odmowy przez spółkę ITC udziału w tej inicjatywie; że współpracowała w sposób istotny w zakresie dotyczącym daty początkowej udziału spółki Tréfileurope w klubie Italia, i że od niej pochodziło dokonane w zaskarżonej decyzji odróżnienie pomiędzy klientami wyłącznymi a klientami wspólnymi w zakresie dotyczącym klubu Italia lub spotkań paneuropejskich odbytych „przy okazji spotkań »ESIS«”.
- 144 W zakresie dotyczącym tych aspektów należy stwierdzić, jak już zostało słusznie wskazane przez Komisję w odpowiedzi na środki organizacji postępowania i środki dowodowe zarządzane przez Sąd, że dowody powołane w tym względzie przez spółkę Redaelli nie były decydujące lub dotyczyły mniej ważnych aspektów naruszenia, nieistotnych w obliczu dowodów, które Komisja już posiadała, pochodzących z wielu wzajemnie potwierdzających się źródeł.
- 145 W związku z tym, co się tyczy związku pomiędzy klubem zuryskim a klubem Italia, o ile część zaskarżonej decyzji cytowana przez spółkę Redaelli, a mianowicie motywy 401 i nast. rzeczywiście wskazują dokumenty przedstawione przez spółkę Redaelli, o tyle z akt sprawy wynika również, że zostały zajęte w czasie kontroli lub przedstawione przez spółkę ITC inne dokumenty, w szczególności dokument najistotniejszy w tym względzie, a mianowicie porozumienie z dnia 5 grudnia 1995 r. pomiędzy spółką Redaelli, CB, Itas i ITC.
- 146 W związku z tym, co się tyczy opisu dynamiki klubu Italia na początku lat 90 należy przypomnieć, że Komisja określiła początek udziału spółek Redaelli, CB, Itas i ITC w klubie Italia dopiero na dzień 23 stycznia 1995 r., a więc z datą najstarszego projektu porozumienia posiadanego przez Komisję po kontrolach (zob. zaskarżona decyzja, motywy 402 i 456). Informacje przedstawione przez spółkę Redaelli dotyczące wcześniejszej sytuacji nie miały zatem wpływu na zdolność Komisji do ustalenia faktów. Co się tyczy daty początku udziału spółki Tréfileurope w klubie Italia, z motywu 460 zaskarżonej decyzji wynika w sposób jasny, że Komisja dysponowała już wystarczającymi dowodami, by ustalić tę datę na dzień 3 kwietnia 1995 r., ponieważ odpowiednie dokumenty zostały przedstawione przez spółkę ITC. Co się tyczy dokonanego w zaskarżonej decyzji odróżnienia

między klientami wyłącznymi a klientami wspólnymi, z motywów 445 i 447 zaskarżonej decyzji wynika równie dystynktywnie, że Komisji znane było już to odróżnienie na podstawie dokumentów odkrytych podczas kontroli i na podstawie uwag spółki Tréfileurope.

- 147 Wreszcie, co się tyczy odniesień do spotkań paneuropejskich dokonanych „przy okazji spotkań »ESIS«”, tego rodzaju wskazanie wynikało już z dokumentów przedstawionych przez Bundeskartellamt w początkowym stadium procedury i dokumentów odkrytych podczas kontroli.

c) Wnioski

- 148 Z powyższego wynika, że część pierwsza zarzutu pierwszego winna zostać oddalona w całości jako bezzasadna.

3. W przedmiocie naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

- 149 Spółka Redaelli podniosła zasadniczo, że Komisja naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ nie zbadała jej wniosku o złagodzenie sankcji w świetle kryteriów zdefiniowanych w komunikacie w sprawie łagodzenia sankcji. W chwili oddalania owego wniosku w dniu 19 września 2008 r. Komisja inspirowała się jej zdaniem nowym i bardziej restrykcyjnym komunikatem w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych (Dz.U. 2006 C 298, s. 17). Tymczasem, w okresie stosowania komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji, i jak wynika z decyzji przyjętych celem nałożenia sankcji w związku z innymi kartelami Komisja powinna była raczej udzielić obniżenia kwoty grzywny wnioskowi zasadniczo opartym na oświadczeniach i próg „wartości dodanej” byłby niższy od progu użytego później.
- 150 Jednakże, wbrew stanowisku spółki Redaelli, i jak to wynika z pkt 76–148 powyżej decydując w przedmiocie wniosku o złagodzenie sankcji spółki Redaelli Komisja zastosowała w sposób ścisły kryteria określone w komunikacie w sprawie łagodzenia sankcji.
- 151 Ponadto, spółka Redaelli nie może poprzestać na powołaniu rozwiązań przyjętych przez Komisję w innych sprawach, by wnosić o skorzystanie z nich nie wskazując jednocześnie żadnego dowodu, który umożliwiałby wykazanie podobieństwa stanów faktycznych zarówno w zakresie rozpatrywanych naruszeń, jak również w zakresie dowodów przedstawionych w ramach wniosków o złagodzenie sankcji przez przedsiębiorstwa, o których mowa.
- 152 W każdym razie wyjaśnienia zawarte w odniesieniu do pojęcia „wartości dodanej” w komunikacie w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych przyjętym w 2006 r. nie mogą podważyć uzasadnionych oczekiwań powołanych przez spółkę Redaelli, nawet gdyby przyjąć, że zostało to uwzględnione. W ramach programu współpracy brak jest możliwości obniżenia kwoty grzywny z tego tylko względu, że Komisji przedstawione zostały oświadczenia lub dowody.
- 153 W ramach każdego z komunikatów należy bowiem ustalić istotną wartość dodaną tego rodzaju dowodów uwzględniając w szczególności dowody będące już w posiadaniu Komisji i to owa wartość dodana stanowi podstawę decyzji o udzieleniu obniżenia kwoty grzywny w związku ze współpracą.
- 154 W związku z tym, w każdym z owych komunikatów uznano w sposób wyraźny, że dowody pisemne dowody pochodzące z okresu, do którego odnosi się stan faktyczny, mają większą wartość niż dowody ustalone później.
- 155 Z powyższego wynika, że część druga zarzutu pierwszego winna zostać oddalona jako bezzasadna.

4. *W przedmiocie naruszenia zasady równego traktowania*

- 156 Redaelli podnosi, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania udzielając obniżenia kwoty grzywnien wynoszącego 5% na rzecz przedsiębiorstw Emesa/Galycas i WDI, którzy współpracowali w mniejszym stopniu.
- 157 Co się tyczy spółek Emesa i Galycas, spółka Redaelli wskazała, że obniżenie zostało udzielone na podstawie informacji dostarczonych w odpowiedzi na żądania udzielenia informacji Komisji. W ramach ich współpracy spółki Emesa i Galycas przyznały jedynie, że miały miejsce spotkania antykonkurencyjne pomiędzy producentami europejskimi oraz producentami hiszpańskimi i portugalskimi przy okazji spotkań stowarzyszeń zawodowych, w odniesieniu do których przedstawiły one również dwie listy dotyczące spotkań wskazujące datę, miejsce i nazwiska uczestników „bez przedstawienia jakiegokolwiek opisu ich treści i bez potwierdzenia w postaci dowodu” (zob. zaskarżona decyzja, motyw 1095). Uznając ograniczony charakter tej współpracy, zbyt niekonkretny, by stanowić dowód naruszenia jako takiego Komisja stwierdziła jednak, że współpraca ta odznaczała się istotną wartością dodaną, ponieważ podniosła jej zdolność do wykazania pewnych okoliczności, z których składał się kartel, o ile została potwierdzona przez inne dowody.
- 158 W porównaniu do powyższego współpraca spółki Redaelli była bardziej znacząca. Nawet przed złożeniem formalnego wniosku o złagodzenie sankcji z innymi dowodami, spółka Redaelli przyznała już 21 października 2002 r., a więc przed spółkami Emesa i Galycas, że miały miejsce spotkania antykonkurencyjne pomiędzy producentami europejskimi i włoskimi. Redaelli przedstawiła również opis tych spotkań i listę wskazującą datę, miejsce i uczestników w sposób bardziej szczegółowy w porównaniu do spółek Emesa i Galycas. Wreszcie, oświadczenia spółki Redaelli zostały wykorzystane przez Komisję w zakresie dotyczącym spółek CB, Itas i Tréfileurope przy przypisaniu im odpowiedzialności za część kartelu.
- 159 W zakresie dotyczącym WDI, z zaskarżonej decyzji wynika, że współpraca owego przedsiębiorstwa była bardzo ograniczona i nie dotyczyła kwestii decydujących. Oświadczenie spółki WDI z dnia 19 maja 2004 r. zawierało pierwsze informacje w przedmiocie niektórych dowodów dotyczących organizacji klubu zuryskiego oraz w przedmiocie okoliczności, że ów klub podążał za wzorem włoskim. Spółka WDI jako pierwsza potwierdziła również oświadczenia DWK w przedmiocie istnienia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością trudniącą się zbieraniem danych dla klubu zuryskiego i klubu Europa i oświadczenia spółki Nedri w przedmiocie systemu kompensacji klubu zuryskiego. Chodziło o zwykłe oświadczenia, które stanowią dowodów na piśmie.
- 160 W porównaniu do powyższego współpraca spółki Redaelli nie jest w żadnym razie mniejsza od współpracy spółki WDI. Spółka Redaelli jako pierwsza przedstawiła informacje dotyczące niektórych aspektów kartelu (w szczególności jej roli jako przedstawiciela wielu przedsiębiorstw włoskich i sytuacji klubu Italia na początku lat 90) oraz jako pierwsza potwierdziła oświadczenia lub dokumenty przedstawione przez inne przedsiębiorstwa (w szczególności dotyczące systemu kontroli p. [P.], związku pomiędzy klubem zuryskim a klubem Italia oraz spotkań paneuropejskich i włoskich). Ponadto spółka Redaelli współpracowała w ramach dochodzenia poprzez przedstawienie szeregu informacji, danych i wyjaśnień, czego nie zawierał wniosek spółki WDI.
- 161 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zasada równego traktowania zostaje naruszona jedynie wtedy, gdy porównywalne sytuacje są traktowane w różny sposób lub gdy różne sytuacje są traktowane w ten sam sposób, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione (wyroki: z dnia 13 grudnia 1984 r., Sermide, 106/83, Rec, EU:C:1984:394, pkt 28; z dnia 5 października 2011 r., Romana Tabacchi/Komisja, T-11/06, Rec, EU:T:2011:560, pkt 102).

- 162 W niniejszej sprawie żaden z dowodów przedstawionych przez spółkę Redaelli nie umożliwia stwierdzenia, że miało miejsce nierówne traktowanie pomiędzy tą spółką a spółkami Emesa/Galycas lub WDI.
- 163 Po pierwsze spółka Redaelli nie przedstawiła argumentów mogących podważyć uznaną przez Komisję istotną wartość dodaną współpracy spółek Emesa/Galycas i WDI w trakcie procedury administracyjnej.
- 164 To bowiem po dokonaniu oceny wartości samoistnej oraz względnej różnych oświadczeń i dokumentów przedstawionych przez spółki Emesa/Galycas i WDI Komisja doszła do wniosku, jak zostało to wyjaśnione w zaskarżonej decyzji, że zasadne jest obniżenie o 5% kwoty grzywny nałożonej na każde z tych przedsiębiorstw. Tymczasem argumenty spółki Redaelli nie dotyczą owej wartości dodanej uznanej przez Komisję, lecz wartości dodanej, która powinna była zostać przyznana w związku z jej własną współpracą ze względu na to, że jej wartość dodana jest wedle niej „bardziej znacząca” od wartości uznanej w przypadku spółek Emesa/Galycas lub nie była „w żadnym razie mniejsza” od wartości uznanej w przypadku spółki WDI.
- 165 W tym względzie z zaskarżonej decyzji wynika, że istotna wartość dodana uznana przez Komisję w przypadku współpracy spółek Emesa/Galycas i WDI spełniała warunki wskazane w pkt 21–23 komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji. W szczególności motywy 1094 i 1096 zaskarżonej decyzji oraz jej załącznik 4 umożliwiają ustalenie znaczenia współpracy spółki Emesa/Galycas, która stanowiła pierwszy dowód umożliwiający wykazanie bezprawnego charakteru kilku spotkań klubu España. Podobnie, Komisja wskazała w motywie 1113 zaskarżonej decyzji powody, dla których stwierdziła ona, że współpraca spółki WDI umożliwiła wyjaśnienie większej liczby pytań dotyczących w szczególności organizacji klubu zuryskiego.
- 166 Po drugie należy stwierdzić, że argumenty przedstawione przez spółkę Redaelli również nie umożliwiają dokonania w sposób użyteczny porównania podniesionej przez nią istotnej wartości dodanej z istotną wartością dodaną uznaną przez Komisję w zakresie dotyczącym współpracy spółek Emesa/Galycas i WDI.
- 167 O ile, formalnie rzecz biorąc współpraca tych spółek jest podobna, jako że odbywała się zasadniczo w formie oświadczeń, o tyle w związku ze szczególnym charakterem uczestnictwa każdego z tych przedsiębiorstw w kartelu powody, dla których Komisja doszła do powyższego wniosku w zakresie dotyczącym spółek Emesa/Galycas i WDI znacznie się różnią w zależności od przedsiębiorstwa. Emesa/Galycas jest przedsiębiorstwem hiszpańskim, które brało udział w szczególności w klubie Europa i w klubie Hiszpania, WDI jest przedsiębiorstwem niemieckim, które brało udział w klubie Europa, a Redaelli jest przedsiębiorstwem włoskim, które brało udział w klubie Europa i w klubie Italia. Ich działania i stopień ich uczestnictwa w kartelu, jak zostały przedstawione w zaskarżonej decyzji w szczególności przy uwzględnieniu dowodów, które były w owej chwili w posiadaniu Komisji, różnią się między sobą tak dalece, że nie jest możliwe porównanie ich sytuacji.
- 168 W konsekwencji, spółce Redaelli odmówiono obniżenia kwoty grzywny tytułem współpracy nie ze względu na istotną wartość dodaną uznaną przez Komisję w przypadku współpracy spółek Emesa/Galycas i WDI, lecz ze względu na to, że jej własny udział był pozbawiony istotnej wartości dodanej w rozumieniu pkt 21–23 komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji.
- 169 Z powyższego wynika, że część trzecia zarzutu pierwszego winna zostać oddalona, a w konsekwencji powinien również zostać oddalony zarzut trzeci w całości.

[...]

W przedmiocie kosztów

- ²³¹ Zgodnie z art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem Komisji – obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (szósta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) Skarga zostaje oddalona.**
- 2) Redaelli Tecna SpA pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 15 lipca 2015 r.

Podpisy